

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 133. Pretiosa mors S. Petri Forerii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](#)

gium. Die autem decima septima Au- **Sæc. XVII.**
 gulti Congregatio Episcoporum decre- **A. C. 1640.**
 vit, quod Prælatus nullius Diæcesis,
 & Vicarius Apostolicus, si non sint
 Episcopi consecrati, advocare debeant
 Episcopum vicinum pro administrando
 Confirmationis Sacramento: Declara-
 vit quoque die decima Julii Sacra Con-
 gregatio, quod Commissarius Nuntii
 Apostolici a censuris absolvere nequeat:
 moto autem dubio, an illi, qui in pri-
 vatis Episcoporum Oratoriis Sacrificio
 Missæ intersunt, et si sint extranei, quan-
 do in eis Episcopi celebrant, Ecclesiæ
 præcepto satisfaciant? Sacra Concilii
 Congregatio die vigesima secunda Se-
 ptembris affirmando respondit. Insu-
 per Sacra Rituum Congregatio die sexta
 Octobris præcepit, ut solemnes functio-
 nes, quas per seipsum, si præsens esset,
 Episcopus obiret, eo absente vel im-
 pedito, prima dignitas, quocunque de-
 dum nomine appelletur, obeat. De-
 nique trigesima ejusdem Mensis die
 Episcoporum & Regularium Congre-
 gatio decidit, quod Episcopus Curato
 inhibere nequeat, ne administret Via-
 ticum infirmis sine sua licentia.

§. CXXXIII.

Pretiosa mors S. Petri Forerii.

E e 5

Haud

Sæc. XVII. **H**aud immerito inter Viros sanctitate
A.C. 1640. ac Religionis studio conspicuus
præcipuum sibi locum vendicat Petrus
Bedel. vita Forerius, qui Mirecuriæ in Lotharin-
Patr. Forer. gia die trigesima Novembris anno prio-
Heliot. Hist. ris sæculi sexagesimo quinto potius cœ-
des Ord. Reg. tom. 2. lo, quam mundo natus videbatur,
Reg. tom. 2. pag. 419. quippe ab ipso ortus sui momento in-
Calmet Hist. dolem ad virtutum exercitia docilem
de Lorrain. tom. 3. l. 33. exhibuit. Numenque neque puer vel
Reg. tom. 2. pag. 150. leviter irritare, neque adolescens in
vindictam provocare ausus est, demum
latino, græcoque idiomate in Acad-
emia Mussipontana instruktus, tanta mor-
rum gravitate eminuit, ut ejus Magistri
obstupescerent, in hoc parvulo Tobia-
nil puerilis levitatis reperiri. Nume-
rabat annos ætatis viginti, quando e-
menso Philosophiæ stadio in Abbatia
Chamousey appellata, Canonicorum Re-
gularium Ordini sese associabat, & Mu-
sipontum reversus, maximo cum pro-
fectu Theologiæ operam navabat. Nec
tamen deerant Petro graves admodum
vexationes virtutum pedissequæ; tres
enim moribus depravati juvenes, cum
vitia sua virtutum ejus splendore per-
stringi dolerent, contumeliis, cavilla-
tionibus, ac subinde verberibus im-
mixtoque leguminibus veneno, atque
omnis generis injuriis Petrum afficere
certabant, quibus tamen omnibus fer-
rea

rea patientia superatis, tandem Petrus Sæc. XVII.
trigelimo ætatis anno Matincuriensem A. C. 1640.

Parochiam adeptus est, ubi ardentissimo animarum Zelo grege suum Divini Verbi pabulo indefesse resiciens, cum mentes pertinaciter invitas nonnulli difficulter nudis verbis molliri conosceret, pietatis exempla superaddidit, sermone & opere potens: Non dum tamen Apostolicis suis laboribus optatam messem respondere cernebat, eoquod non pauci provectionis ætatis juvenes non modo nihil ab ebrietate, lascivæque consuetudine remitterent, sed insuper ad eadem prave facta a parentum exemplo ac sermone pueri puellæque incitarentur; semper enim promptis in deteriora lapsibus lubrica inventus trahitur, quoties nefarium a Senioribus magisterium adipiscitur: hinc Petrus, ut huic malo remedium opponeret, pueritiae e cunis egressæ curam in se fuscipere, eamque a peccato ablactare, cordiumque teneritudini virtutis amorem, ac vitii horrorem instillare statuit. Eo consilio Congregacionem Marianam seu *Notre Dame* erexit, cui statim nonnullæ Virgines mundi fastidio, & Petri monitis pellectæ nomine dederunt, quæ ad puellas in Dei amore & timore, necnon disciplinis Nexus sui accommodis instituendas sese voti

Sæc. XVII voti Religione obstrinxerant, ipso Ca-

A. C. 1640.

rolo de Lotharingia Cardinale Legato die octava Decembris anno hujus saeculi tertio, ac demum Paulo V. Papa septimo post anno hoc institutum approbantibus: Parem quoque Congregationem pro puerorum institutione exerat Petrus, simulque Congregationem Canonicorum Regularium Salvatoris nostri primo in Lunevillana Abbatia ad S. Remigium die secunda Februarii anno hujus saeculi vigesimo tertio ad pristinam Sanctimoniam revocavit. Novam hanc Congregationem anno sequenti Urbanus VIII. Papa confirmavit, quæ etiam postea plurimum aucta in hanc usque diem pietate ac doctrina celebratur. Bello autem Lotharingiae Ducatum devastante, cum Matinciriense oppidum ab hostibus invadetur, Forrierius inde profugere compulsus, Grajacum Burgundiæ Comitatus urbem contendit, ubi senex parvulis literaria elementa, & Catholicæ fidei præcepta tradebat, reliquum vero tempus divinarum rerum commentationibus, necnon elaborandis Religiosarum Constitutionibus impendit: tandem vero die duodecima Octobris febri receptus, die nona Decembris anno ætatis suæ septuagesimo sexto mortis suæ præscius inter suavissima cum Deo colloquia

loquia placidissime animam Deo reddi- **Sæc. XVII.**
dit. Publicæ luci dare constituerat li- **A. C. 1640.**
brum de Praxi Parochorum, quod o-
pus a manu adeo probata elaboratum
apud omnes maximum invenisset ap-
plausum, si completum fuisset relictum.
Relatus est Petrus a Benedicto XIII. in
Beatorum numerum die decima Januarii
Anno Christi millesimo septingentesimo
trigesimo, solemnia vero Beatificatio-
nis Romæ idem Pontifex ad vigesimam
nonam Januarii ejusdem Mensis in-
dixerat.

§. CXXXIV.

*Scriptores Ecclesiastici hoc anno de-
fundit.*

Nec hoc anno invida mors Viris do- **Mirœus**
strina conspicuis pepercit; plures **Script. Sæ-**
enim non sine Ecclesiæ, ac literariæ **cæd. XVII.**
Reipublicæ damno nimis præmaturo **Alegambe**
fato abrepti sunt, quos inter primus **Bibl. Script.**
S. J.
occurrit Stanislaus Lubienskius Epi-
scopus primo Lucæoriensis, postea Plo-
icensis, qui Religionis Catholicæ pro-
pugnator acerrimus, eloquentiæ vi, re-
rumque gerendarum dexteritate tam
Ecclesiæ quam Poloniæ Regno utilissi-
ma præstítit obsequia. Ex ejusdem
posthumis operibus Antverpiæ editis
celebrantur ejus monita de recte ge-
rendo